

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!

deVolkskrant

21-12-2015

Theater ***

Het zou mooi zijn geweest als een vluchteling zelf het woord had gekregen in deze voorstelling over een eigen nest hebben.

Het publiek zwerft in deze muzikale theaterroute twee uur lang door de Leidse Pieterswijk.

HEIN JANSSEN

Nestelaar door PS Theater Leiden, regie Pepijn Smit. Op locatie in Pieterswijk, Leiden. Daar t/m 22/12.

Uienprak. Zo noemt Piet zijn gerecht, bestaande uit gestamppte aardappelen met gekookte uien. Voedzaam en lekker goedkoop. Piet woont in de Pieterswijk, een oud stukje van Leiden. Daar zetelt ook PS Theater en de makers daarvan hebben in deze decembermaand een muzikale theaterroute over thuishomen bedacht. Daarover gaat Nestelaar dus: over een eigen nest hebben, je geborgen voelen.

Het publiek verzamelt zich in het PS-gebouw en vandaaruit worden drie groepjes gevormd die twee uur lang door de stad zwerven. Af en toe gaan we een huis of gebouw binnen waar verhalen van bewoners zijn opgetekend en worden verteld door PS-acteurs Tijs Huys, Rian Evers en Eva Mathijssen.

Onderweg dragen we koptelefoons waarop de geschiedenis van de Pieterswijk en vertellingen te horen zijn. Soms is dat iets te veel informatie, want o, wat zijn die Pieterswijk, de Leidse grachten en bierdrinkende jongens in het park mooi en spannend.

Nestelaar heeft af en toe ook een interactief karakter: behalve het uien

nestelaar heeft al en toe ook een interactief karakter. Behalve het uien
snijden aan de keukentafel van Piet, krijgen we onderweg ook doosjes waarin
we kunnen optekenen wat we altijd bij ons hebben - van trouwring tot

herinnering. Van die doosjes wordt na afloop een fraai muurkunstwerk
gemaakt.

We horen ook hoe het gaat met de Syrische vluchtelingen verderop in de
stad. Over hoe ze eten en praten en daarin troost zoeken, want zij hebben
huis en haard moeten verlaten. Het zou mooi zijn geweest als een van hen zelf
het woord had gekregen, bijvoorbeeld in de lege kerk die we bezochten.

Maar los daarvan is deze PS-tour bijzonder genoeg. Met een leuke bijrol
voor de poes van Piet.